

postq̃ resciuit quia cinis romanus
esset: q̃a alligasset eū. Postea autē
die volens scire diligenti⁹ qua rē cau-
sa accusaretur a iudeis soluit eū: et ius-
sit sacerdotes ducere et omne cōcilium: et
p̃duces paulū statuit in illo. **XXIIII**
Intendēs autē in cōcilium paulus ait.
Viri fratres: ego omni cōscientia bona
cōuersatus sum aīe deū usq̃ in hōdie-
num diem. Princeps autē sacerdotū a-
naniās p̃cepit assistantib⁹ sibi percutere
os eius. Tūc paul⁹ dixit ad eū. Percu-
tiet te de⁹ paries dealbati. Et tu sedens
iudicas me scdm legem: et cōtra legem
iubes me p̃cuti? Et q̃ astabāt dixerūt.
Summū sacerdotē dei maledicis. Di-
xit autē paulus. Maledicā fratres: q̃a
princeps ē sacerdotū. Scriptum ē enī.
Princeps ppli tui nō maledices. Sci-
ens autē paulus q̃a una pars esset sa-
duceorū: et altera phariseorū: reclamauit
in cōcilio. Viri fratres: ego phariseus
sum: fili⁹ phariseorū. De spe et de resur-
rectione mortuorū ego iudico. Et cū
hec dixisset: facta ē dissensio inter pha-
riseos et saduceos: et soluta ē insinatio.
Saducei autē dicūt non esse resurrecti-
onem mortuorū: neq̃ angelū neq̃ spi-
ritum: pharisei autē utraq̃ confitentur.
Factus ē autē clamor magnus: et re-
surgētes quidā phariseorū: pugnatāt
dicentes. Nichil mali inuenim⁹ in ho-
mine isto. Quid si spirit⁹ locutus est
ei aut angelus? Et cū magna dissen-
sio facta esset: timens tribun⁹ ne discer-
peretur paulus ab ipis: iussit milites
descendere et rapere eū de medio corū:
ac deducere eū in castra. Sequēti autē
nocte assistens ei dūs ait. Cōstās esto.
Sicut enī testificatus es de me in ihe-
rusalē: sic et oportet et rōme testificari.
Facta autē die collegērunt se quidam

et iudei: et deuenerūt se dicentes. neq̃
māducantur⁹ neq̃ bibuntur⁹: donec
occiderent paulū. Erant autē plus quā
quadraginta viri q̃ hāc conuentionē
fecerāt: qui accesserūt ad principes sa-
cerdotū et seniores: et dixerūt. Deuon-
ne deuonim⁹ nos nichil gustaturos:
donec occidam⁹ paulū. Hūc ego
vos notum facite tribun⁹ cū cōsilio:
ut producat illū ad vos: tanq̃ aliqd
rectius cognituri de eo. Mos vero pri-
usq̃ appropiet parati sumus interfice-
re illū. Quod cū audisset fili⁹ sororis
pauli insidias: venit et intrauit in ca-
stra: nūciauitq̃ paulo. Vocās autē
paulus ad se unū ex centurionib⁹ ait.
Adolescē hūc adduc ad tribunū. Ha-
bet enī aliqd indicare illi. Et ille q̃dē
assūmēs eum: duxit ad tribunū et ait.
Vindus paul⁹ rogauit me hūc ado-
lescentem p̃ducere ad te: habet enī ali-
quid loqui tibi. Apprehēdit autē tri-
bun⁹ manū illi⁹: fecitq̃ eū eo scortum:
et interrogauit illū. Quid ē q̃d habes
indicare michi? Ille autē dixit. Iudas
cōuenit rogare te ut crastina die p̃du-
cās paulū in cōcilium: quasi aliquid
rectius inquisituri sint de illo: cū vero
ne crederis illis. Insidiant enī ei
et eis viri āplius q̃ quadraginta: q̃
se deuenerūt nō māducare neq̃ bibe-
re donec interficiāt eū: et nūc parati sūt
respectātes promissum tuū. Tribunus
igī dimisit adolescētem: precipiens ne
cū loqueret⁹: qm̃ hec nota sibi fecisset.
Et vocatis duob⁹ returionib⁹ di-
xit illis. Parate milites ducentos ut
erant usq̃ celareā: et equites septuagin-
tā et lancearios ducentos a crēcia ho-
ra noctis: et iumenta p̃parate. Et impo-
nentes paulū: saluti p̃ducent ad fe-
licem p̃sidentem. Timuit enim ne forte

raperent eū iudei et occiderent: et ipse
postea calumniā sustineret. Scribens
ei epistolā: continēt hęc. **Claudi⁹** li-
tias: optimo p̃sidi felici salutem. Vi-
rum hūc cōprehēsum a iudeis et inci-
piētem interfici ab eis: superueniēs cū
exercitu eripui cognito quia romanus
est: volensq̃ scire causam quā obicie-
bant illi: deduxi eum in cōsiliū corū.
Quē inueni accusari de questionibus
legis ip̃orū: nichil vero dignū morte
aut vinculis habentē crimen. Et cum
michi palatum esset de insidijs quas
parauerāt illi mihi eum ad te: denunci-
ans et accusatorib⁹ ut dicant apud te.
Vale. Milites vero scdm p̃ceptum
sibi assumētes paulū duxerunt p̃ no-
ctem in antipatridem: et postea die di-
missis equitib⁹ ut cū eo irent: reuersi
sunt ad castra. Qui cū venissent celare-
am et tradidissent ep̃lam p̃sidi: sta-
uerunt ante illū et paulū. Cū legisset
autē et interrogasset de qua provincia
esset: et cognoscens q̃a de cilicia: audi-
am te inq̃ cū accusatores tui venerit.
Nulliq̃ i p̃torio herodis custodiri eū.
Post quinq̃ autē dies **XXV**
Descendit princeps sacerdotum
ananiās cū seniorib⁹ quibusdā et ter-
tullo quodā oratore: q̃ adierunt p̃si-
dem adūs paulū. Et citato paulo:
cepit accusare tertullus dicens. Cū in
multa pace agamus p̃ te et multa cor-
rigant p̃r tuā providētiā: semp et ubi-
q̃ suscipim⁹ optime felix cū omni gra-
tiarum actione. Ne diutius autē te
protrahā: oro breuiter ut audias nos
pro tua clemētia. Inuenim⁹ hūc ho-
minem p̃fiteri et cōcitantem seditiōē
omnib⁹ iudeis i iuducto oyle: et ado-
rem seditionis sede nazarenorū: q̃ etiā
templū violare conatus est: quem et

app̃hensum volum⁹ scdm legem no-
stram iudicare. Superueniens autē ter-
tullus litias cum vi magna eripuit
eū de manib⁹ n̄is iubes accusatores
eius ad te venire: a quo poteris ip̃e iu-
dicans de omnib⁹ istis cognoscere:
de quib⁹ nos accusam⁹ eū. Adierūt
autē et iudei: dicētes hęc ita se habere.
Respondens autē paulus: annuente sibi
p̃sidi dicere. Eē multis ānis te esse
iudicē genti hūc sciens: bono animo
pro me satisfaciā. Potes enī cognos-
cere quia nō plus sunt michi dies q̃
duodecim ex quo ascendi adorare i ihe-
rusalem: et neq̃ i templo inueniūt me
cū aliquo disputātem aut cōcursum
faciētem turbe neq̃ in synagogis neq̃
in ciuitate: neq̃ probare possunt tibi
de quibus nūc me accusant. Confite-
or autē hęc tibi q̃ scdm sedam quā di-
cunt heresi sit deservio patri et deo me-
o: credēs omnib⁹ q̃ in lege et p̃phetis
scripta sunt: spem habens in deū quā
et hī ip̃i respiciūt: resurrectionē futurā
iustorū et iniquorū. In hęc et ip̃e studiū
sine offendito cōscientiā habere ad te
um: et ad homines semp. Post ānos
autē plures elemosinas facurus i gen-
tem meā veni: et oblationes et vota in
quib⁹ inueniūt me purificatū in tem-
plo: nō cum turba neq̃ cū tumultu. Et
app̃henderūt me: clamantes et dicentes.
Volle inimicū nostrū. Quidā autē ex
alya iudei q̃s opp̃ebat apud te p̃sido
esse et accusare si quid haberent aduer-
sum me: aut hī ip̃i dicant si quid in-
ueniūt i me iniquitatis cū stem in cō-
cilio: nisi de una hac solūmodo voce
qua clamaui inter eos stans: qm̃ de
resurrectione mortuorū ego iudico ho-
die a vobis. Distulit autē illos felix:
certissime sciens de via hac dīctis. Cū